

ВІД ХВОРОБИ ПУТІНА ТА ЯДЕРНОГО СИНТЕЗУ – ДО СВІТОВОЇ ВІЙНИ FROM PUTIN'S DISEASE AND NUCLEAR FUSION TO THE WORLD WAR

ТРИ ЛИХОМАНКИ

Виступаючи 18 вересня в Конгресі США, Президент України Петро Порошенко відкрито звернувся з проханням про військову допомогу і безпекове стратегічне партнерство. Конгресмени підтримали його аплодисментами, а Барак Обама пізніше доволі чітко висловився, що ні військової, ні стратегічно-договірної допомоги Україні не буде (ясна річ, що ніхто не хоче загрозу ядерної війни робити реальністю). Тим не менш на Генеральній асамблеї ООН (25.09.2014) президент США визначив три загрози світові, умовно кажучи, три лихоманки: Ебола, Путіна та ІДІЛ. З одного боку, тут присутній афроамериканський гумор – фактичне порівняння Путіна з вірусом, а з другого – розуміння проблем від нарошування агресивності Росії. Спочатку Москва в'яло коментувала оцінки Вашингтона. Але, витримавши паузу до середини жовтня, секретар Ради безпеки РФ Ніколай Патрушев і глава президентської адміністрації Сергій Іванов вкотре оголосили, що у всьому винний Захід, але Росія до війни готова... прем'єр-міністр РФ Медведєв помітив у американців «аберацію у мізках», а Путін через белградську газету відповів: «Тепер президент Барак Обама с трибуни Генассамблеї ООН включил «российскую агрессию в Европе» в число трёх основных угроз для человечества на сегодняшний день наряду со смертельной лихорадкой Эбола и террористической группировкой «Исламское государство». Вместе с ограничениями, введёнными против целых секторов нашей экономики, подобный подход трудно назвать иначе как враждебным».

Ворога визначено, треба її пригрозити: «Мы надеемся, что наши партнеры осознают беспечность попытки шантажировать Россию и будут помнить, какие последствия для стратегической стабильности могут иметь разногласия между крупными ядерными державами». Зверніть увагу на сполучення «будут помнить».

Помахавши, таким чином, «ядерною дубиною», Путін ще говорив про партнерство і коректність російської політики... Нібито анексія у березні українського Криму це не плювок на партнерство з підписантами Будапештського меморандуму 1994 року (разом із США), нібито зухвала брехня про фашистів в Україні та про аморальність Заходу це й є коректність, нібито ніхто не бачить, що саме Росія організувала й озброїла сепаратистів Донбасу, в тому числі й важкою зброєю, нібито немає фактів прямого військового вторгнення в Україну і повернення на Росію її загиблих військових... На совісті РФ і особисто Путіна збитий літак міжнародного рейсу з майже 300 пасажирами, тисячі загиблих та поранених в Україні, але він з хамським лицемірством напередодні у Москві на засіданні Ради з розвитку громадського суспільства та прав людини висловився: «...Невозможно смотреть без слёз на то, что там происходит, во-первых, а во-вторых, на самую главную трагедию, которая разворачивается перед нашими глазами. А самая главная трагедия – это **отчуждение украинского и русского народов**. Вот это самая большая трагедия. И конечно, при всех имеющихся сегодня проблемах нужно искать путь к тому, чтобы преодолеть это состояние».

Немає слів! Вірус агресії разом з брехнею та лицемірством першої особи просто неперевершені! Народ-агресор має достойного, хоча, може, й хворого ватажка.

Лихоманка Путіна має прояв не тільки на визначених напрямках. Вже півроку на Росії провадяться різні дрібні й масштабні військові навчання у всіх родах військ. Поширені інспекції військових частин, що дорівнюють перевірки їх боєздатності. Постійними стали провокативні маневри російських вояків на кордонах: у повітрі, на воді й на суші. Це пошук конфлікту і тестування систем оборони НАТО.

Підсумки переговорів європейців з Путіним у Мілані не дають надії на якість його виздоровлення. Щодо агресії проти України, то він нічим не поступився, нічого суттєвого не пообіцяв. Ну, може, знову він переговорить з Лугандоновськими «партнерами» щодо виконання Мінських домовленостей... «Росія ж не є суб'єктом озброєного конфлікту в Україні».

Ще більш розгорнуте обгрунтування ворожості до США і до «їх сателітів» пролунало з вуст Путіна на засіданні клубу його прихильників «Валдай» у Сочі (24.10.2014). Згадано всі гріхи, реальні й вигадані. Головний, звичайно, ворог – це США. А про те, що саме сьогодні весь цивілізований світ засуджує Москву за конкретні варварські дії та саме за це Росія отримує санкції, якимось Путіним було забуто. Пропагандистський маховик не збавляє обертів. Іде масштабна підготовка. До чого?

Знаменитий сюжет Д.Кісельова на російському телебаченні «Тільки Росія може перетворити Америку у радіоактивний попіл» не залишає сумнівів. Іде підготовка до глобальної війни. Європа в цій війні навряд чи буде тільки територією, над якою відбуватиметься протиборство ракет. Відповідальні політики розуміють, що війна зачепить усіх. Тим не менш у Європі є Шрьодери, Урмаспаети, Орбани

та інші, які підіграють Путіну, а французи все ще розмірковують, чи підсилити Росію «Містралями».

ПРО НАФТУ І ГАЗ

Після підписання з Німеччиною пакту про будівництво «Північного потоку» дехто з впливових росіян не стримався і прокричав, що тепер ми маємо енергетичну зброю і зможемо робити з Європою все, що захочемо. Одночасно пішов тиск на європейців, щоб продали газорозподільчі мережі. Природно, що всі занепокоїлись... Ось що пише з цього приводу російський аналітик Юлія Латиніна (і пам'ятаємо, що ціни на газ прив'язані до цін на нафту): «Доля Газпрома на європейському газовому ринку скоротилась за время правления Путина с 39% до 25% в то время как себестоимость выросла в 13 раз... Темпы роста добычи сланцевой нефти в США бьют все прогнозы. Я напомню, что вообще в 2009 году США обогнали Россию и вышли на первое место в мире по объему добычи природного газа. А в прошлом году они обогнали Россию по объемам совокупной добычи газа и нефти, и США занимают сейчас третье место в мире по добыче нефти. За 5 лет импорт нефти США упал на 15%».

... После вторжения (СССР) в Афганистан президенту Рейгану понатобилось, по-моему, 6 лет, чтобы договориться с Саудовской Аравией снизить цены на энергоносители.

На этот раз, собственно, уже даже многие эксперты предсказывают падение цен на нефть в связи со сланцевой нефтью. Чем более либерализован будет американский рынок сланцевой нефти, тем быстрее это будет происходить. Есть еще один выход, довольно странный – снять эмбарго с Ирана. Если Иран подсуетится и воспользуется моментом... Ну, вообще, иранская нефть, конечно, обрушит цены на мировом рынке энергоносителей, и это, собственно, касается и газа, потому что Иран занимает второе место по запасам газа после России. У него сейчас нулевой экспорт. Иран ближе к Европе, чем Новый Уренгой. Кстати, даже уже сейчас какие-то объемы газа можно экспортировать по газопроводу, который не действует, но который идет через Грузию. Ну, вот, представьте себе, что будет, если выручка от нефти упадет вдвое, а от газа втрое? Ну, скажем так, исчезнут 2 системных класса, на которых опирается сейчас режим, – это, во-первых, люмпен, голосующий за нынешнюю власть, потому что у него мало халявы будет. И, кроме того, есть многочисленные силовики и чиновники, которые в погоне за привычной нормой воровства, скорее всего, пожрут друг друга и немногих оставшихся бизнесменов...

Тут нам рассказывают, что это Россия может прекратить экспорт газа в Западную Европу. И что вместо этого она его будет экспортировать в Китай. Значит, во-первых, реальность, как я уже сказала, такова, что экспорт российского газа в Западную Европу и так падает. Например, экспорт российского газа в Финляндию с 2006 по 2013 год снизился на 28%. И сейчас Финляндия строит СПГ-терминал, который будет соединен газопроводом с эстонским терминалом, и терминалы дадут обеим странам полную независимость от импорта газа из России. То же самое происходит и в Литве. Если вы думаете, что, скажем, Германия случайно развивает солнечные батареи...» Додамо, що споживач-важковаговик російського газу – Україна – у цьому році реально виходить на зниження обсягів його імпорту на 15–20% і поступово збільшує видобуток свого газу. Зрозуміло, що цьому сприяє, але є й перешкоди.

Тим часом світові ціни на нафту дійсно різко пішли вниз. У червні барель нафти коштував 105 доларів (був короткочасний пік навіть у 115 доларів), у жовтні вже – 81. Серед експертів поки що превалує пояснення, що Саудівська Аравія опускає ціни, щоб зробити для США невігідним добуток сланцевої нафти. Це нібито якраз рівень приблизно 80 доларів за барель. І Путін не бачить тут великої трагедії: «Думаю, что цены выровняются... и в любом случае запас прочности экономики РФ достаточный». Ну-ну... Рубльовий курс долара та євро тут не обговорюємо.

ЯДЕРНИЙ СИНТЕЗ

Відомо, що деякі процеси з воднем як дешевим паливом можуть призвести до синтезу нових ядер, і при цьому теж може виділятися енергія. Причому безпечна енергія. Пошуком таких технологій займаються всі розумні та багаті країни і навіть інженери-одинаки.

Останнім часом так склалося, що у світі більше уваги приділяють термоядерним технологіям ядерного синтезу. Теоретично може бути й холодний синтез із виділенням великої енергії, як би вдалося запустити реакцію відносно малою

енергією за допомогою якогось каталізатора та підтримувати процес ще меншим рівнем енергії. Але для багатьох учених це здається фантастикою. Тому деякі російські оглядачі впевнені, що «термоядерний реактор, в случае успешного решения проблемы управляемой термоядерной реакции не станет всеобщей панацеей от энергетических проблем, а станет особо изощренным способом получения энергии из расщепляющихся материалов. Он будет занимать ту же самую нишу, что и атомная энергетика. Термоядерная энергия будет доступна лишь нескольким странам, обладающим и ядерными технологиями, и средствами для строительства столь дорогого сооружения».

І навіть академік РАН, президент РНЦ «Курчатовський інститут» Євген Веліхов це підтверджує: «Строительство международного термоядерного реактора должно начаться во Франции в ядерном центре Карадаш. После того как он будет построен, мы надеемся, что в конце двадцатых годов этого столетия сможем построить первую термоядерную электростанцию»...

Тепер трохи детектива. Десь у 2008 році в італійському університеті Болоньї інженер Андреа Россі заговорив про вирішення проблеми отримання дешевої енергії. Потім почалися демонстрації якихось пристроїв, що нібито на виході давали енергії значно більше, ніж брали на вході. Його дослідницька група почала вже готувати замовлення на завод для виготовлення робочих зразків. Навколо них постійно крутились експерти, науковці та, мабуть, всі розвідки світу... Винахідник говорив про реальність 1-1,5 центів за МВтч (!!!). Але певних демонстрацій все якось не виходило, і почали вже поговорювати про «міських сумашедших» або аферистів. У 2011 році Россі написав у своєму блозі: «Ми пройшли етап, коли когось треба в чомусь переконувати. Ми вже створили продукт для ринку. Ринок наш суддя. Якщо хто має дійсно технології, він має не переконувати людей балаканиною, він повинен зробити реактор, який працює, і піти продати його, як робимо це ми». Потім пішли чутки, що сам Андреа Россі нібито вже у США, а заводик, який нібито почав робити комерційні установки, перебрався в Канаду...

І ось 15 жовтня цього року (мабуть, приурочено до саміту в Мілані) агенція Рейтер повідомила: «Lockheed Martin Corp заявила, що нею зроблено технологічний прорив у розвитку джерел енергії на основі ядерного синтезу, і перші придатні для використання реактори, досить малі, щоб поміститися на кузові вантажівки, можуть бути готовими протягом десятиріччя».

Том Макгауайр, який очолює проєкт, сказав, що він і невелика група працювали в секретних умовах близько чотирьох років, але тепер вирішено доповісти громадськості, щоб знайти потенційних партнерів у промисловості і в уряді для подальшої роботи.

Початкова робота продемонструвала можливість будівництва 100-мегаватного реактора... який приблизно у 10 разів менший, ніж нинішні.

Найбільший постачальник Пентагону заявив, що буде створювати і тестувати компактний ядерний реактор протягом року і далі прототип (мабуть, комерційний) буде побудовано протягом п'яти років...».

Може, саме через це шість років тому США шаленими темпами запустили свої технології видобутку сланцевих нафти й газу? І вийшли на перші позиції у світі як видобувник енергоресурсів, щоб встигнути щось заробити до того, як відбудеться обвал цін на нафту й газ? Саме це підтверджує, що навряд чи Lockheed Martin Corp блефує. Звичайно, що уряд США міг би примусити корпорацію протримати наробики в секреті ще декілька років, і економічно це було б виправдано. Але революція в Україні і агресія Росії сталися раптово, і Путін не збирається зупинятись, погрожує Заходу... Як мирним шляхом подолати агресію, міць якої тримається на сировині? Відповідь відома: всім постачальникам нафти в сучасних реаліях не зменшувати обсягів її видобутку. Локхйд дала вагомий стимул для цього і насамперед арабським постачальникам.

Як стверджували російські фахівці, вони проґавили появу комерційно ефективних сланцевих технологій. Схоже на те, що вони проґавили й «холодний ядерний синтез». Здається, вже найближчим часом ми зможемо зрозуміти, чи знижуються ціни на нафту і газ суто під впливом інформації від Локхйд. Звичайно, справжній рух цін почнеться після демонстрації солідною фірмою «живого холодного реактора». Кардинально, тобто революційно зміниться ставлення до сировини й до енергетики. А це стосується всього: і людини, і культури, і середовища. Світ ще не зрозумів, що 15 жовтня 2014 року оголошено про початок нової ери...

Якщо не буде нічого глобально дурного.

ЯДЕРНА ВІЙНА

Росія погрожує, що коли їй буде потрібно, вона може захопити за декілька тижнів Київ, інші європейські столиці та перетворити деякі країни на радіоактивний попіл. Щось у поведінці керівництва РФ і його пропагандистської машини нагадує поведінку напівбандитського палестинського Хамаса та керівництва північної Кореї. Якась така позамежна зухвалість, що не піддається ніякому нормальному поясненню.

Важко навіть уявити подібну поведінку керівників США і країн ЄС. Сьогодні з їхнього боку ніякої риторики щодо військового конфлікту, ніяких погроз зброєю. Виключно відкриті, зрозумілі попередження Росії та введення економічних санкцій. Виключно символічні оборонні заходи. Навіть від прямих особистих контактів з Путіним відмовився лише Барак Обама (те, що Росія зухвало розірвала Будапештський меморандум за підписом президента США про надання Україні гарантії територіальної цілісності – це для США величезна образа). Але керівники зовнішніх служб США і Росії постійно в контакті. Захід не хоче ядерного і будь-якого масштабного озброєного конфлікту. Народи Заходу, природно, бояться війни з Росією.

Сучасний стан стосунків у світі навіть фахівці з НАТО не хочуть характеризувати як якусь війну. Роберт Пшель: «Холодної війни немає, оскільки це було ідеологічне протистояння, якого зараз немає. Сьогодні є поведінка Росії, яка суперечить міжнародному праву». А чи бояться глобальної ядерної війни самі росіяни? Чи готові вони і в цьому дати 86-відсоткову підтримку Путіну?

Впевнено можна сказати, що росіяни ядерної війни не бояться і підтримка Путіну буде! По-перше, багато ще тих, хто з радянського минулого пам'ятає, що «ядерна війна – це норма речей, коли кожен школяр повинен вміти одягнути протигаз, побачивши спалах ядерного вибуху, миттєво повернутись до нього спиною, власти, закрити голову...» По-друге, прості росіяни кажуть: «Ну ось був чорнобильський вибух і що? Багато загинуло? Ні, десятки, ну сотні людей... Так що нічого страшного. Війна є війна». І, по-третє, чомусь у них є впевненість, що «росіяни навіть в ядерній війні вживуть за рахунок своєї території. Нас просто неможливо знищити на таких просторах».

Все це надихає Путіна шукати нових конфліктів, загострювати стосунки. Його дратує все. І стриманий Вашингтон, що якось не піддається на провокації, і європейці, яких він, з одного боку, зневажає за дипломатичну м'якість, а з другого – (це ж треба!) ввели санкції та все ще єдині з американцями. Його дратує мовчанка офіційного Вашингтону щодо погроз Заходу і насамперед США в його промовах перед Міланом і в Сочі. Його вже дратує недостатньо гострий гнійник в Україні... І все разом примушує до ескалації конфліктів, пошуку їх нового рівня. Щодо України, то початок листопада – це масштабні маневри біля українських кордонів з появою мобільних комплексів балістичних ракет «Іскандер» з дальністю стрільби до 300 км.

Путін хоче нових санкцій або офіційного статусу війни з Україною?

Ніхто не може зрозуміти, чого він хоче.

А в кінці жовтня російські бомбардувальники, винищувачі й заправники виконували завдання схожі на бойові у повітряному просторі на кордонах НАТО. Путін шукає можливості помірятись силами з НАТО у прямому зіткненні?

Генерал Філіп Брідлав: «Відносини НАТО і Москви рухаються до стратегічної поворотної точки». До війни?

Що це? Прояви хвороби Путіна? Про яку реально заговорили останнім часом? Але на Росії хворий не він один. У світових ЗМІ з березня цього року знайдено чимало аналогій російської анексії Криму з поведінкою гітлерівської Німеччини. Жовтень подарував ще одну знакову подію. На Росії всі ЗМІ звернули увагу на тезу керівників апарата президента РФ про те, що «**Єсть Путін – єсть Россія, нет Путина – нет России**», а історик Григорій Мірський нагадав: «*Исполняется 80 лет с того дня, когда на партийтаге (съезде нацистской партии) заместитель Гитлера по партии Рудольф Гесс произнес: Die Partei ist Hitler; Deutschland ist Hitler; Hitler ist Deutschland (Партия – это Гитлер; Германия – это Гитлер; Гитлер – это Германия)*». Славний ювілей. Оточення Путіна адекватне вождю і його народу. З таким визнанням вождь готовий на все. **Путін (Росія) ставить Захід перед лякаючим вибором** (The Washington Post).

Путін якось розповідав у своїх спогадах про те, що робить щур, якщо його загнали у кут. Світова обструкція, тенденція з нафтою і відкриття холодного ядерного синтезу заганяють Росію у глухий кут. Сидіти і дивитись, як США з Локхйдом возвеличуються над світом, – це не в характері Путіна. Сьогодні йому не видно, як утримати ціни на нафту, як можна хоча б затримати появу нових джерел енергії разом з «холодним реактором». Прогрес росіянам не зупинити. А отже, крах сировинної економіки неминучий. Щур буде кидатися на всіх, а насамперед на тих, кому не пощастило бути поблизу. Єдиний у Путіна вихід – війна!

Історики майбутнього скрупульозно зведуть баланс заяв і дій усіх держав і вирішать, хто був винний у третій світовій війні. На сьогодні Росія – агресор щодо України, а також погрожує і всьому цивілізованому світу. Путіну свербить ввести війська в Україну під будь-яким приводом і спровокувати Захід на озброєне протистояння. Коли почнеться повномасштабна війна? Через місяць, півроку, рік – не знає ніхто. Але писати історію після ядерної війни будуть ті переможці, які сиділи й вичікували на березі в сторонці. Тому читати майбутню історію залишки людей будуть китайською мовою.

Оглядач Юрій Коваленко